

Anette's konfirmation 10 maj -81

Mel.: Jeg er havren..

Vi har glædet os til denne fest mest Anette, som er hædersgæst. Helt naturligt tænker far og mor: Det var hurtigt, at du blev så stor.

Hør Anette, hvordan går det til? Konfirmeres, -er du rigtig vel! Vi kan huske du i vuggen lå, smilende og yndig som kun få.

Du var glad da du din guitar fik, op i spillet du med iver gik; syngte kan du også, det er klart, musikalsk det er du, det er rart.

Du er impulsiv og finder på sange, lege, spørgsmål som kun få. Alt i verden du kan spørge om, som ej findes i et leksikon.

Når besøg vi har af gæster små, du Anette kan dem let forstå; de er glade, for de ved bestemt, med dem at lege har du ikke glemt.

Du var mindste søster mange år, og vi ved, hvordan det ofte går: Som den mindste af de store pi'r må du ta' de stød, som verden gi'r.

Du går ikke op i mindre ting, som dit tøjskab uden rod at find', eller helt fanatisk fjerne støv, på de pligter ka' du godt gi' køb!

Men du hjælpsom, flink og venlig er, det er vigtigt, og på det vi ser. Ikke kolde ting men mennesker har betydning nu i livet her.

Kontroverser? -Ja, det kan jo ske, men Anette vred man sjældent ser. Oftere dog nu vi føle må hendes mening: Her skal skabet stå!

Du har tænkt, hvad du engang vil vær': Politi! Men mon dog nu det er helt alvorligt ment, -det kan vær' svært tyv at fange (som McCloud især).

Tiden går for rask, det ved vi nu, i din kjole ser du voksen ud, men vi ved dog, at det lidt endnu med det voksne godt kan ække ud.

Du bli'r fristet, det vil du nok se, men vi tror, at du har karakter. Voksne verden, ud på livets vej, tro ej det er bare sjov og leg.

Smil til verden og få smil igen, godt humør og trofasthed min ven. Held og lykke! - Nu vi slutter a' med et leve og et højt hurra.

